

ERASMUS BESZÁMOLÓ

2014 tavaszán Erasmus programmal ösztöndíjat nyertem a 2014/15-ös tanév őszi félévére Belguimba, a brüsszeli Vrije Universiteitre. Itthon a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karán néderlandisztika master szakos hallgató vagyok. A holland tanszék kiváló kapcsolatokat tart fenn mind a flandriai, mind a hollandiai egyetemek ottani holland tanszékeivel, így volt lehetőségem, arra hogy 4 hónapot töltsék ki abban az országban mely az előző századfordulón a világ ötödik legnagyobb gazdaságával is rendelkezett, és amelyet egészen a 1960-as évekig a környező országok csak “Tejjel mézzel folyó Kánaánként emlegettek”. Amikor sor került a fogadó intézmény által nyújtott kurzusok közül a választásra, nekem is azokat a tantárgyakat kellett felvennem, amit az anyanyelvű diákok követtek, számszerint hármat. Így Pragmatikát, Szociolingvisztikát és egy kutatási gyakorlatot tudtam végezni holland nyelven.

A kiutazás gördülékenyen ment szeptember közepén utaztam, hogy kiérjek a félév megkezdése előtti Erasmusos programokra az egyetemen. A repülőjegyemet júliusban foglaltam le Brüsszelbe, ahol már várt a belga rokonság a charleroi-i repülőtéren (nagyapám nagynénjének a családja), ahonnan egy óra hosszat kellett autóznom a Brüsszel melletti Dilbeek városába. Tehát a szállással nem volt semmi problémám, hihetetlenül szerencsés vagyok, hogy a családom ennyire jó kapcsolatokkal rendelkezik külföldön. Január végéig az unokatestérek akik vendégül láttak, mostak és főztek rám, valamint együtt bejártuk egész Flandriát, mindezt úgy, hogy az nekem mindössze csak pár száz euróba került. Fantasztikus élményekben volt részem. Gent, Ieper, Brugge, Leuven, vagy Antwerpen, hogy csak a legfontosabb flamand városokat említsem meg, de voltam Észak-Franciaországban, Lilleben, valamint francia Belguimban (Vallóniában), Liégeben. Hazautazásom előtt elmentünk a tengerpartra is, ahol Knokke-Heist-től Oostendéig utaztunk, és átugrottunk egy pár órára Hollandiába is.

Az anyagiakat illetően az ösztöndíjam fedezte a szállásomat, az étkezésemet, mi több a végén még félre is tudtam belőle tenni. De az én esetem teljesen egyedülálló, és nem mintaszerű. A szobámért és az étkezésekért havonta 150 eurót kellett fizetnem, a teljesen bebútorozott szobáért, valamint a kiváló minőségű ételekért szinte semminek mondható ez az összeg (olcsóbb mintha Budapesten éltem volna). Ezzel szemben elmondható, hogy a belgumi árak háromszorosa a magyarénak, tehát akinek nincsenek kapcsolatai (márpedig azt hiszem ez a többség, annak mélyen a zsebébe kell nyúlni, hogy a hétköznapijait meg tudja

fizetni). Ennek ellenére 250 euro volt az az összeg amit félre tudtam tenni, úgy hogy a repülőjegyeket a szüleim finanszírozták.

Mivel Dilbeek külvárosában, Sint-Martens-Bodegemben laktam, (ami elég messze van az egyetemtől), az utazást vonattal kellett megoldanom, ami a diákigazolványom kiváltása után mindössze 14 euróba került egy hónapra, ami szintén nem nevezhető túl költségesnek. A VUB egészen Etterbeekben található, (ez gyakorlatilag Brüsszel másik oldalán van). Brüsszelben csak ritkán ebédeltem, amikor az órák miatt nem tudtam "otthon". A három fakultáció (óra) amit fel tudtam venni kizárólag gyakorlati volt, így amellet, hogy három magas színvonalú prezentációt kellett tartanom az adott témakörökben, még 10-12 oldalas beadandókat is kellett írnom, természetesen hollandul, úgynevezett paper-öket, melyeknek elkészítése komoly kutatómunkát igényelt, és a külaloknak is szakdolgozati minőségűnek kellett lenni. Tehát másként fogalmazva egy hónap alatt kellett elkészítenem egy teljes holland masteres szakdolgozati anyagot, cserébe viszont nem volt egyetlen egy vizsgám se. Az eredményeim összeségében jónak mondatók, hiszen 66%-osan zártam a félévemet, ahol hasonlóképpen lettem elbírálva, mint holland anyanyelvű diáktársaim. Az összes tantárgyat teljesítettem. Amiért kimentem, azt teljes mértékben megkaptam, boldogabb, erősebb és más emberként tértem haza. A célom az volt, hogy a holland nyelvismeretemet még jobban elmélyítsem, és ez sikerült is, ma már sokkal gördülékenyebben beszélem a nyelvet. Ezen kívül szerettem volna hosszabb időt külföldön tölteni, magamat próbára tenni, más nemzetiségekkel megismerkedni, mások felé nyitni, az itthonitól eltérő atmoszférában élni. Úgy érzem, nagyon tanulságos, élményekkel teli volt ez a 4 hónap, mely gyakran hangulatváltozásokkal járt. Ha az ember hosszabb ideig egy idegen országban él, vannak napok, hogy mindent a legpozitívabban lát, majd a másik pillanatban elhagyja magát és hazamenekülne a már megszokott környezetbe. Attól, ha egy felnőtt diák ezt végig csinálja, sokkal erősebb emberként utazik haza, s talán a végén annyira megszereti a kinti létet, hogy nehezen akar visszajönni a már ottani, megszokott környezetből. Azt hiszem, egy ilyen utazásra minden embernek szüksége van, hogy jobban megismerje a világot, önmagát és ezáltal fejlessze a személyiségét, valamint kitolja képzeletbeli korlátait.

Budapest, 2015. február 23.

Forrás Bence

(hermiteye@hotmail.com)